

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 maja 2011 r.

w sprawie środka częściowej prywatyzacji C 15/10 (ex NN 21/10) wdrożonego przez Grecję na rzecz kasyna Mont Parnès

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 3505)

(Jedynie tekst w języku greckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/647/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽¹⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami i uwzględniając otrzymane odpowiedzi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 23 czerwca 2002 r. przedsiębiorstwo Egnatia AE, które wskutek połączenia zostało przejęte przez przedsiębiorstwo Athinaiki Techniki i jest członkiem konsorcjum Casino Attikis („CA” lub „skarżący”), złożyło skargę do Komisji Europejskiej w sprawie domniemanego naruszenia przepisów UE dotyczących rynku wewnętrznego, podnosząc zarzut nieprzejrzystej i dyskryminacyjnej procedury przetargowej, w wyniku której władze greckie dokonały sprzedaży 49 % kapitału Elliniko Kazino Parnithas AE („kasyno Mont Parnès”) zwycięskiemu oferentowi, konsorcjum Hyatt Regency („HR” lub „domniemany beneficjent”) ⁽²⁾.
- (2) Pismem z dnia 3 października 2002 r. Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego i Usług Komisji Europejskiej („DG ds. Rynku Wewnętrznego”) przekazała kopię akt Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”) w celu przeprowadzenia równoczesnej analizy sprawy na podstawie przepisów UE dotyczących pomocy państwa.
- (3) E-mailem z dnia 9 grudnia 2002 r. przedstawiciel prawny skarżącego przekazał odpowiednim departamentom Komisji dodatkowe wyjaśnienia dotyczące sprawy.

- (4) Pismem z dnia 24 stycznia 2003 r. Komisja powiadomiła władze greckie o skardze dotyczącej pomocy państwa i zwróciła się do Grecji o wyjaśnienie przedstawionych w niej kwestii. Władze greckie udzieliły odpowiedzi w dniu 4 marca 2003 r.
- (5) W dniu 27 stycznia 2003 r. służby Komisji spotkały się z przedstawicielem prawnym skarżącego.
- (6) W dniach 12 lutego 2003 r. i 22 sierpnia 2003 r. przedstawiciel prawny domniemanego beneficjenta przedłożył służbom Komisji dokumenty potwierdzające.
- (7) Pismami z dnia 31 marca 2003 r. i 16 maja 2003 r. skarżący przedstawił DG ds. Konkurencji informacje uzupełniające.
- (8) W dniu 10 kwietnia 2003 r. służby Komisji spotkały się z przedstawicielem prawnym domniemanego beneficjenta.
- (9) W okresie od dnia 15 lipca 2003 r. do dnia 16 września 2003 r. Komisja kilkakrotnie wymieniła informacje ze skarżącym w odniesieniu do odrębnej oceny kwestii związanych z pomocą państwa i przypomniała skarżącemu swą praktykę decyzyjną, zgodnie z którą zbycie majątku publicznego w ramach postępowania przetargowego nie stanowi pomocy państwa, jeżeli postępowanie to zostało przeprowadzone w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny. W związku z tym Komisja poinformowała skarżącego, że nie wypowie się w sprawie skargi do czasu zakończenia przez DG ds. Rynku Wewnętrznego analizy postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.
- (10) Pismami z dnia 22 stycznia 2004 r. i z dnia 4 sierpnia 2004 r. DG ds. Rynku Wewnętrznego zamknęła dochodzenie, uznając, że w postępowaniu o udzielenie zamówienia nie wystąpiły nieprawidłowości. Pismem z dnia 2 czerwca 2004 r. DG ds. Konkurencji poinformowała skarżącego, że umorzyła postępowanie w sprawie skargi dotyczącej pomocy państwa zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 28.8.2010, s. 11.

⁽²⁾ Zwycięskim oferentem było konsorcjum Hyatt Regency (70 %) – Elliniki Technodomiki (30 %).

- 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE ⁽³⁾.
- (11) W dniu 18 lutego 2005 r. skarżący wniósł do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie Sądu) skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o umorzeniu postępowania.
- (12) Postanowieniem z dnia 26 września 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji odrzucił skargę jako niedopuszczalną, ponieważ uznał, że pismo nie stanowi aktu zaskarżalnego w rozumieniu art. 230 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Traktatu WE) (obecnie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)) ⁽⁴⁾.
- (13) W dniu 18 grudnia 2006 r. skarżący wniósł do Trybunału Sprawiedliwości odwołanie od wspomnianego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji.
- (14) Wyrokiem z dnia 17 lipca 2008 r. ⁽⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości uchylił wspomniane postanowienie; Trybunał stwierdził, że zaskarżony akt stanowi akt zaskarżalny, który jest niezgodny z obowiązkami Komisji wynikającymi z rozporządzenia proceduralnego (WE) nr 659/1999, i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji.
- (15) Pismem z dnia 26 września 2008 r. DG ds. Konkurencji wycofała pismo z dnia 2 czerwca 2004 r. informujące o zakończeniu postępowania i wznowiła postępowanie.
- (16) Postanowieniem z dnia 29 czerwca 2009 r. Sąd Pierwszej Instancji orzekł, że z powodu wycofania wspomnianego pisma nie ma już konieczności wydania decyzji ⁽⁶⁾. W dniu 7 września 2009 r. skarżący wniósł odwołanie od tego postanowienia Sądu Pierwszej Instancji, argumentując, że Sąd powinien był uznać wycofanie wspomnianego pisma za niezgodne z prawem i powinien był stwierdzić jego nieważność.
- (17) W wiadomości e-mail z dnia 11 września 2009 r. skarżący przekazał Komisji dalsze informacje.
- (18) W dniu 14 października 2009 r. służby Komisji spotkały się z przedstawicielami skarżącego. Po tym spotkaniu skarżący kilkakrotnie przekazywał Komisji dalsze informacje.
- (19) Pismem z dnia 21 października 2009 r. Komisja zwróciła się do Grecji o udzielenie dodatkowych informacji.
- Pismem z dnia 13 listopada 2009 r. Grecja poprosiła o więcej czasu na udzielenie odpowiedzi, na co Komisja wyraziła zgodę w e-mailu z dnia 18 listopada 2009 r. W dniach 11 i 14 stycznia 2010 r. Grecja odpowiedziała Komisji.
- (20) Wyrokiem z dnia 6 maja 2010 r. Trybunał Sprawiedliwości odpowiedział na wniosek Simvoulis Epikreatias („rada państwa”) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 234 WE (obecnie art. 267 TFUE), w szczególności w odniesieniu do stosowania przepisów UE dotyczących zamówień publicznych do przedmiotowej procedury przetargowej. Trybunał Sprawiedliwości orzekł m.in., że umowa, taka jak zawierana w następstwie przedmiotowej procedury przetargowej, nie jest objęta – jako całość – zakresem stosowania dyrektyw w dziedzinie zamówień publicznych ⁽⁷⁾. Ponadto Trybunał zwrócił uwagę, że wniosek ten nie wyklucza tego, że umowa powinna przestrzegać podstawowych reguł i ogólnych zasad Traktatu, w szczególności w zakresie swobody przedsiębiorczości oraz swobodnego przepływu kapitału.
- (21) Pismem z dnia 6 lipca 2010 r. Komisja powiadomiła Grecję o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 108 ust. 2 TFUE dotyczącego wspomnianego środka („decyzja w sprawie wszczęcia postępowania”).
- (22) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁸⁾. Komisja wezwała zainteresowane strony do zgłaszania uwag na temat wspomnianego środka.
- (23) Po wszczęciu postępowania Komisja otrzymała uwagi od dwóch zainteresowanych stron, a mianowicie od przedstawicieli domniemanego beneficjenta (Athens Resort Casino Holdings ⁽⁹⁾), w imieniu HR ⁽¹⁰⁾ oraz od przedstawicieli skarżącego (Club Hotel Casino Loutraki, w imieniu CA) ⁽¹¹⁾. W piśmie z dnia 6 sierpnia 2010 r. Grecja przedstawiła swoje uwagi. Pismem z dnia 29 października 2010 r. przesłano uwagi zainteresowanych stron Grecji, która odpowiedziała pismem z dnia 25 listopada 2010 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Sprawa T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2006] s. II-73.

⁽⁵⁾ Sprawa C-521/06 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2008] s. I-5829.

⁽⁶⁾ Sprawa T-94/05 Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji (Dz.U. C 233 z 26.9.2009, s. 14).

⁽⁷⁾ Sprawy połączone C-145/08 i C-149/08 Club Hotel Loutraki i inni (Dz.U. C 179 z 3.7.2010, s. 2). Trybunał zauważył, że głównym celem umowy było nabycie 49 % kapitału kasyna Mont Parnès, a przedmiotem akcesoryjnym, nierozdzielnie związanym z przedmiotem głównym, było świadczenie usług i wykonywanie robót budowlanych.

⁽⁸⁾ Zob. przypis 1.

⁽⁹⁾ Athens Resort Casino AE, spółka prawa prywatnego, która jako posiadacz zezwolenia obecnie prowadzi kasyno Mont Parnès, utworzona została w 2003 r. przez ostatecznego zwycięskiego oferenta w przetargu (Hyatt Regency – Elliniki Technodomiki). Posiadaczem 70 % Athens Resort Casino jest Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki AE (dawniej Hyatt Regency Xenodocheiaki kai Touristiki Thessaloniki AE), a pozostałych 30 % Ellaktor AE (dawniej Elliniki Technodomiki AE).

⁽¹⁰⁾ Zgodnie z pismem z dnia 4 sierpnia 2010 r.

⁽¹¹⁾ Zgodnie z wiadomością e-mail z dnia 29 września 2010 r. od ich przedstawiciela prawnego.

- (24) W dniu 16 grudnia 2010 r.⁽¹²⁾, Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że Sąd (poprzednio Sąd Pierwszej Instancji) niesłusznie uznał, że pierwotne zaskarżenie „zamknięcia administracyjnego” sprawy przez Komisję nie wymaga rozpatrzenia.

2. OPIS ŚRODKA

- (25) W październiku 2001 r. władze greckie wszczęły postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w celu sprzedaży 49 % kapitału kasyna Mont Parnès⁽¹³⁾. Do postępowania przystąpiło dwóch oferentów, mianowicie Kazino Attikis (Casino Attikis lub CA) i konsorcjum Hyatt Regency – Elliniki Technodomiki (konsorcjum Hyatt Regency lub HR), z których obaj zostali wybrani do udziału w drugim etapie procedury przetargowej⁽¹⁴⁾, na warunkach określonych we właściwych przepisach krajowych. W wyniku rzekomo nieprawidłowego postępowania zamówienie zostało udzielone HR. W poniższych motywach 26–29 opisano zdarzenia prowadzące do udzielenia tego zamówienia zgodnie z informacjami dostępnymi Komisji.

- (26) Zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi zwycięskiego oferenta wyłania się w drodze przetargu (zgłaszania wyższej ceny w ramach aukcji), przy czym cenę wywoławczą sprzedaży ustalono na 80 mln EUR. Komisja przetargowa rozpieczętowała złożone przez oferentów koperty, które zawierają ofertę finansową każdego z oferentów, i ogłasza kolejno każdą ofertę. Oferent składający ofertę o niższej wartości ma prawo w kolejnej rundzie złożyć nową ofertę w zapieczętowanej kopercie. Ta nowa oferta musi przynajmniej osiągnąć poziom najwyższej oferty wstępnej powiększonej o 1 %⁽¹⁵⁾. Dalsze składanie ofert toczy się przez nieokreślony czas w oddzielnych rundach, dopóki jeden z oferentów nie wycofa się, w którym to przypadku ofertę ostatniego oferenta ogłasza się jako tymczasową najkorzystniejszą ofertę. Komisja przetargowa przedkłada protokół określający oferenta, który złożył najkorzystniejszą ofertę, zarządowi organu ds. rozwoju turystyki Grecji (ETA).

- (27) W pierwszej rundzie, w dniu 31 maja 2002 r., dwaj kandydaci jednocześnie złożyli swoje oferty w zapieczętowanych kopertach w siedzibie ETA. Oferta CA opiewała na 91 183 652 EUR, natomiast oferta HR na 80 075 000 EUR. Koperta tego drugiego oferenta

zawierała jednak – oprócz jego oferty – oświadczenie kwestionujące zgodność z prawem udziału konsorcjum CA w procedurze przetargowej. CA wyraziło sprzeciw wobec tego oświadczenia, twierdząc, że sformułowanie zastrzeżeń sprawia, że oferta finansowa HR jest niedopuszczalna. Komisja ds. zastrzeżeń odrzuciła zastrzeżenie CA, uznając, że oświadczenie HR nie ma wpływu na ważność oferty.

- (28) W drugiej rundzie HR złożyło w zapieczętowanej kopercie ofertę w wysokości 92 105 888 EUR, której ponownie towarzyszyło to samo pisemne oświadczenie. Po zakończeniu drugiej rundy przedstawiciel prawny CA złożył kopertę z ofertą finansową na trzecią rundę, a także przedłożył zarządowi ETA odrębne oświadczenie dotyczące naruszenia warunków postępowania w odniesieniu do wymogów dotyczących ważności postępowania. Komisja przetargowa odrzuciła to oświadczenie z powodu tego, że byłoby ono dopuszczalne jedynie wówczas, gdyby zostało przedłożone w formie zastrzeżenia, wchodzącego w zakres kompetencji komisji ds. zastrzeżeń. Przedstawiciel prawny CA poprosił wówczas komisję o przedłużenie terminu o pięć minut, aby podjąć decyzję co do dalszych działań. Wyrażono zgodę na to przedłużenie i przedstawiciele CA zabrali ze stołu komisji zarówno pisemne oświadczenie, jak i kopertę z ofertą. Gdy powrócili przed upływem pięciu minut, oświadczyli, że nie zamierzają zgłaszać zastrzeżeń, i złożyli ofertę. Następnie HR zgłosiło zastrzeżenie i zażądało, aby trzecią rundę składania ofert uznać za niedopuszczalną ze względu na fakt, że CA złożyło ofertę, którą wycofało, a następnie złożyło ponownie. Komisja ds. zastrzeżeń przyjęła zastrzeżenie HR i ofertę CA⁽¹⁶⁾ wykluczono z postępowania.

- (29) Po wykluczeniu oferty CA na trzecią rundę komisja przetargowa przesłała⁽¹⁷⁾ zarządowi ETA kopię protokołu swojego ósmego posiedzenia, na którym HR uznano za pierwszego oferenta, który złoży tymczasowo najkorzystniejszą ofertę (z ofertą w wysokości 92 105 888 EUR), a CA za oferenta, który złożył drugą tymczasowo najkorzystniejszą ofertę. Wydaje się, że komisja przetargowa nie otworzyła oferty CA na trzecią rundę ani nie zwróciła mu zapieczętowanej koperty, ale przekazała ją ETA w celu umieszczenia w sejfie⁽¹⁸⁾. Zarząd ETA zwołał nadzwyczajne walne zgromadzenie. Następnie, w dniu 5 czerwca 2002 r., dyrektor generalny ETA i przedstawiciel prawny Kantor Capital, doradcy gospodarczego odpowiedzialnego za postępowanie, zostali upoważnieni do poproszenia HR o poprawienie oferty. Następnie HR podwyższyło proponowaną kwotę do 110 mln EUR. W dniu 12 czerwca 2002 r. CA przedłożyło zarządowi ETA pismo z ofertą w wysokości

⁽¹²⁾ Sprawa C-362/09 P Athinaiki Techniki AE przeciwko Komisji (Dz.U. C 55 z 19.02.2011, s. 12).

⁽¹³⁾ „Elliniko Kazino Parnithas AE – Zaproszenie do składania ofert dotyczących prywatyzacji – październik 2001” (pierwotne zaproszenie do składania ofert).

⁽¹⁴⁾ Uzupełniające zaproszenie do drugiego etapu postępowania o udzielenie zamówienia (kwiecień 2002 r.).

⁽¹⁵⁾ Jak wyjaśniono po wydaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, w której wspomniano 10 %.

⁽¹⁶⁾ CA twierdzi, że wysokość jego oferty wynosiła 107 mln EUR.

⁽¹⁷⁾ W oparciu o pismo o nr ref. 38/3.6.2002.

⁽¹⁸⁾ Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez władze greckie zapieczętowana koperta nadal znajduje się w sejfie ETA, co ma na celu ochronę prawa CA do wyczerpania wszystkich krajowych i europejskich środków odwoławczych.

162 mln EUR, która została później odrzucona, ponieważ złożono ją po zakończeniu procedury przetargowej. Ostatecznie HR dodatkowo poprawiło ofertę, podwyższając ją do kwoty 120 mln EUR⁽¹⁹⁾.

3. DECYZJA O WSZCZĘCIU FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (30) Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ nie była w stanie rozwiązać swoich wątpliwości co do tego, czy państwo greckie sprzedało 49 % kapitału kasyna Mont Parnès oferentowi, który złożył najkorzystniejszą ofertę, w procedurze sprzedaży spełniającej wymogi w zakresie otwartości, przejrzystości i niedyskryminacji. W szczególności Komisja nie była pewna, czy podczas procedury sprzedaży doszło do niezgodnego z prawem preferencyjnego traktowania kupującego oraz czy wskutek tego zapłacono cenę rynkową. Komisja jest zdania, że wykluczenie CA z udziału w przetargu i złożenie przez CA oferty w wysokości 162 mln EUR po zakończeniu procedury przetargowej może wskazywać na sprzedaż udziałów po cenie niższej od ich wartości, a zatem na istnienie pomocy w postaci utraconych zasobów państwowych.

4. UWAGI GRECJI

- (31) W piśmie z dnia 6 sierpnia 2010 r. Grecja przedstawiła swoje uwagi. Grecja kwestionuje istnienie pomocy państwa z tego powodu, że procedura przetargowa dotycząca sprzedaży jej udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès została przeprowadzona zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem oraz że 49 % udziałów w Casino sprzedano po cenie rynkowej.
- (32) Władze greckie przede wszystkim podkreślają, że wybór uczestników przetargu i cała procedura przetargowa były w pełni zgodne z prawem i przeprowadzone zgodnie z zasadami dotyczącymi zaproszeń do składania ofert⁽²⁰⁾, które to zasady reguluje obowiązujące ustawodawstwo, oraz że obaj oferenci uczestniczący w przetargu bez zastrzeżeń przyjęli wspomniane zaproszenia do składania ofert.
- (33) Władze greckie wyjaśniają również, że oświadczenie HR, znajdujące się w kopercie zawierającej ofertę finansową HR zarówno w pierwszej, jak i w drugiej rundzie procedury przetargowej, nie miało wpływu na ważność ofert finansowych, lecz odnosiło się do samego udziału CA

w procedurze przetargowej, a zatem komisja ds. zastrzeżeń słusznie uznała oferty finansowe HR za zgodne z prawem.

- (34) Władze greckie ponadto argumentują bardziej szczegółowo, że przedłożona przez CA w trzeciej rundzie procedury przetargowej oferta, co do której skarżący utrzymuje, że opiewała na 107 mln EUR, została wykluczona, ponieważ kopertę usunięto z pola widzenia komisji przetargowej. W tych okolicznościach komisja nie mogła mieć pewności, czy oferta nie została zmieniona. W każdym razie ponowne złożenie oferty oznaczałoby drugie złożenie oferty w tej samej rundzie, co jest niezgodne z przepisami.
- (35) Władze greckie wyjaśniają, że złożona w drugiej rundzie oferta HR na kwotę 92 105 888 EUR, podwyższona w stosunku do początkowej oferty wynoszącej 91 183 652 EUR, złożonej przez CA w pierwszej rundzie, była zgodna z zasadami przetargu, ponieważ zgodnie z warunkami zaproszeń do składania ofert każda nowa oferta musiała być podwyższona o 1 %, a nie o 10 %, jak przyjęto w decyzji Komisji w sprawie wszczęcia postępowania. W związku z tym zasady przetargu były przestrzegane pod tym względem.
- (36) Władze greckie utrzymują także, że ostatnia oferta CA na kwotę 162 mln EUR, którą CA, jak twierdzi, było gotowe zapłacić, jest nieważna, ponieważ została złożona po zakończeniu procedury przetargowej i poza nią. Przyjęcie tej oferty oznaczałoby naruszenie zasady legalności, biorąc pod uwagę fakt, że celem procedury przetargu publicznego jest nie tylko służenie interesom finansowym państwa, ale też służenie szerszemu interesowi publicznemu, tj. zapewnieniu najwyższej możliwej ceny przy jednoczesnym poszanowaniu zasady legalności (tj. przepisów prawa określonych w odniesieniu do zaproszeń do składania ofert oraz dokumentacji przetargowej, a także w innych mających zastosowanie przepisach).
- (37) Władze greckie wyjaśniają dalej, że nie mogły po prostu unieważnić przetargu i rozpocząć nowego, ponieważ oznaczałoby to ponowne przeprowadzenie całej procedury po raz czwarty w ciągu ośmiu lat, co naraziłoby na szwank międzynarodową reputację Grecji, przy czym nie ma pewności, że powtórzenie procedury przetargowej doprowadziłoby do osiągnięcia ceny 162 mln EUR. Pod tym względem Grecja kwestionuje nawet wiarygodność oferty w wysokości 162 mln EUR, ponieważ CA miało świadomość, że przyjęcie tej oferty doprowadziłoby jedynie do unieważnienia procedury i wszczęcia nowej.

⁽¹⁹⁾ Zgodnie z informacjami otrzymanymi po otwarciu ofert, zob. przypis 24 powyżej.

⁽²⁰⁾ Początkowe zaproszenie i zaproszenie uzupełniające do etapu 2.

- (38) Ponadto władze greckie potwierdzają⁽²¹⁾, że ostatecznie zapłacona cena (120 mln EUR) była rozsądna, ponieważ była o 25,5 % wyższa od wyceny eksperta opiewającej na 95,4 mln EUR, której przed procedurą przetargową dokonał niezależny rzeczoznawca i która do zakończenia procedury była zapieczętowana. Władze greckie twierdzą, że wyceny tej – mimo że nie była ona konieczna z uwagi na procedurę przetargową – zażądano w celu jeszcze lepszego zabezpieczenia interesów Grecji⁽²²⁾.
- (39) Jeżeli chodzi o twierdzenia skarżącego, że pierwotne warunki zaproszeń do składania ofert zostały ulepszone na mocy późniejszej ustawy nr 3139/2003 potwierdzającej prywatyzację, władze greckie wyjaśniają, że ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert nie zostały zmienione ani ustawą nr 3139/2003 ani w żaden inny sposób. Zdaniem Grecji w ustawie tej po prostu uregulowano kwestię różnych pozwoleń związanych z inwestowaniem i z prowadzeniem kasyna, a także zawarto w niej środki mające na celu ochronę pracowników po prywatyzacji. Ustawa ta nie zwolniła HR z obowiązku zainwestowania kwoty 44 mln EUR w kasyno Mont Parnès, a zawarta w umowie klauzula dotycząca zwrócenia HR 70 % ceny w przypadku przyznania zezwolenia na prowadzenie działalności innemu kasynu przed 2012 r. była już wyraźnym postanowieniem określonym w zaproszeniu do składania ofert.
- (40) Władze greckie odnotowują zatem, że cena sprzedaży odzwierciedla wartość rynkową 49 % udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès.
- (41) Na poparcie swojego twierdzenia, że w procedurze przetargowej nie wystąpiły żadne nieprawidłowości, władze greckie powołują się na kilka orzeczeń sądów krajowych, w których przeanalizowano legalność procedury przetargowej w świetle prawa krajowego. Jak dotąd sądy krajowe nie stwierdziły żadnych nieprawidłowości w przetargu i odrzuciły z tego względu różne wnioski składane przez CA w tej kwestii⁽²³⁾. Spośród orzeczeń
- sądów krajowych, potwierdzających prawidłowość przetargu, władze greckie w szczególności powołują się na następujące orzeczenia:
- a) *Postępowanie przed sądami cywilnymi:*
- (42) W wyroku 8118/2002⁽²⁴⁾ Sąd Pierwszej Instancji dla Aten odrzucił wniosek złożony przez CA i orzekł, co następuje:
- komisja przetargowa i komisja ds. zastrzeżeń słusznie uznały, że oferty HR w pierwszej i drugiej rundzie były zgodne z zaproszeniami do składania ofert. Załączenie przez HR oświadczenia do oferty nie miało wpływu na bezwarunkowy charakter jego ofert,
  - CA złożyło ofertę o godzinie 15.30, tj. na początku trzeciej rundy, jak określiła komisja przetargowa na koniec rundy drugiej. Ofertę wycofał przedstawiciel CA z własnej woli i na własne żądanie, mimo że przewodniczący komisji przetargowej usiłował go przed tym powstrzymać. Gdyby przewodniczący komisji przetargowej wyraźnie ostrzegł przedstawiciela CA przed wycofaniem oferty, stanowiłoby to dyskryminacyjne traktowanie korzystne dla CA, a niekorzystne dla HR,
  - komisja ds. zastrzeżeń słusznie uznała drugą ofertę CA złożoną w trzeciej rundzie za niedopuszczalną. Każdy oferent mógł złożyć tylko jedną ofertę w każdej rundzie. Ponadto gdyby druga oferta CA w trzeciej rundzie została uznana za dopuszczalną, spowodowałoby to naruszenie zasady przejrzystości. Przedstawiciel CA wycofał pierwszą zapieczętowaną kopertę CA, opuścił miejsce, w którym odbywał się przetarg, i po powrocie przedłożył zapieczętowaną kopertę, co do której nie można było sprawdzić, czy jest tą samą, pierwszą kopertą⁽²⁵⁾.
- ⁽²¹⁾ Odnosząc się również do sprawozdania finansowego z sierpnia 2002 r. sporządzonego przez Kantor (ekspert w dziedzinie finansów), przesłanego przez władze greckie po wydaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania.
- ⁽²²⁾ Władze greckie przesyłały Komisji kopię tej wyceny po wydaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania.
- ⁽²³⁾ Władze greckie odniosły się do następujących decyzji sądów krajowych: wyroku 8118/2002 Sądu Pierwszej Instancji dla Aten w jednoosobowym składzie; wyroku 3350/2002 Sądu Pierwszej Instancji dla Aten w wieloosobowym składzie; wyroku 1649/2007 Areios Pagos (Najwyższy Sąd Cywilny); wyroku 8101/2009 wieloosobowego Sądu Pierwszej Instancji dla Aten; wyroku 754/2002 Komitetu ds. Zawiesznień Rady Państwa; wyroku 3243/2004 Rady Państwa (izba D); wyroku 606/2008 Rady Państwa (sesja plenarna); orzeczenia 437/2007 Rady Sędziów Sądów Apelacyjnych dla Aten; wyroku 1531/2008 Areios Pagos; orzeczenia 800/2009 Rady Sędziów Sądów Apelacyjnych dla Aten; wyciągu z wyroku 466/2011 Sądu Apelacyjnego dla Aten (izba ds. ciężkich przestępstw w składzie trzyosobowym).
- ⁽²⁴⁾ Wyrok 8118/2002 Sądu Pierwszej Instancji dla Aten, odrzucający wniosek złożony przez CA, w którym CA zasadniczo argumentowało, że ogłoszenie HR jako oferenta, który złożył tymczasowo najkorzystniejszą ofertę, było wynikiem niezgodnych z prawem decyzji komisji przetargowej i komisji ds. zastrzeżeń, zgodnie z którymi oferty HR w pierwszej i drugiej rundzie uznano za dopuszczalne, a z drugiej strony ofertę CA w trzeciej rundzie uznano za niedopuszczalną.
- ⁽²⁵⁾ Komisja odnotowuje, że przed krajowymi sądami cywilnymi obecnie toczy się inna sprawa, dotycząca powództwa członków CA przeciwko ETA i HR w celu stwierdzenia braku możliwości wykonania umowy podpisanej pomiędzy ETA i HR, a także szkód w wysokości ok. 50 mln EUR. Sprawa ta obecnie znajduje się w wykazie spraw Sądu Apelacyjnego dla Aten – odwołanie od wyroku 8101/2009 Sądu Pierwszej Instancji wniesione w dniu 7 kwietnia 2011 r.; sprawa jest nadal w toku; po wydaniu wyroku może on być dalej kwestionowany przed Areios Pagos (Najwyższy Sąd Cywilny). Komisja odnotowuje, że – jak przedstawiono – sprawa ta nie wydaje się wpływać na ustalenia wyroku 8118/2002 Sądu Pierwszej Instancji dla Aten; wydaje się, że jak dotąd w tej toczącej się sprawie poruszono przede wszystkim kwestie proceduralne (np. jurysdykcji administracyjnej lub cywilnej oraz legitymacji procesowej powodów).

b) *Postępowanie przed sądami administracyjnymi:*

- (43) Według władz greckich obecnie przed Radą Państwa (Najwyższy Sąd Administracyjny) toczy się sprawa dotycząca innego wniosku złożonego przez CA w kwestii domniemanej niezgodności procedury przetargowej z prawem⁽²⁶⁾. Obecnie oczekiwany jest wyrok ostateczny; władze greckie odnotowują jednak, że sędzia sprawozdawca zaproponował odrzucenie wniosku CA jako niedopuszczalnego na podstawie jurysdykcji i nieuzasadnionego pod względem merytorycznym⁽²⁷⁾.

c) *Postępowanie karne*

- (44) W wyniku powództwa wniesionego w 2002 r. przez CA przeciwko członkom komisji przetargowej, komisji ds. zastrzeżeń, ETA, konsultantowi ds. wyceny (American Appraisal Hellas Ltd) oraz doradcy finansowemu (Kantor) w sprawie ich zachowania podczas procedury przetargowej Rady Sędziów Sądu Apelacyjnego, której przekazano sprawę do rozpatrzenia, wydała orzeczenie uniewinniające⁽²⁸⁾ i stwierdziła w szczególności, co następuje:

— ani pierwsza, ani druga decyzja komisji ds. zastrzeżeń nie były niezgodne z prawem i nie znaleziono wystarczających dowodów na nieprawidłowe zachowanie ze strony jej członków. Przez odrzucenie zastrzeżenia CA w rundzie pierwszej i drugiej oraz przyjęcie z drugiej strony zastrzeżenia HR w rundzie trzeciej członkowie komisji ds. zastrzeżeń nie naru-

zyli warunków zaproszeń do składania ofert i nie traktowali obu oferentów odmiennie,

— decyzje komisji przetargowej nie były niezgodne z prawem, a członkowie komisji przetargowej nie traktowali obu oferentów odmiennie; ponadto komisja przetargowa była zobowiązana – zgodnie z warunkami zaproszeń do składania ofert – przestrzegać ustaleń komisji ds. zastrzeżeń,

— przedstawiciel ETA nie naruszył właściwych przepisów krajowych, prosząc oferenta, który złożył pierwszą tymczasowo najkorzystniejszą ofertę, (HR) o poprawienie oferty finansowej; przedstawiciel ETA nie był upoważniony do podejmowania negocjacji i nie miał kompetencji, aby unieważnić lub odwołać procedurę przetargową.

- (45) Orzeczenie uniewinniające, o którym mowa w pkt 44, było dalej zaskarżane przed sądami krajowymi⁽²⁹⁾ i niedawno Sąd Apelacyjny dla Aten wydał wyrok uniewinniający wszystkie oskarżone osoby (wyrok 466/2011). Pełny tekst tego wyroku nie jest jeszcze dostępny.

- (46) Podsumowując, z uwagi na wszystkie powyższe spostrzeżenia władze greckie utrzymują, że przedmiotowy środek nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

⁽²⁶⁾ Ta tocząca się sprawa dotyczy wniosku CA o unieważnienie decyzji Międzyministerialnego Komitetu ds. Prywatyzacji, na mocy którego zamówienia udzielono HR. CA twierdzi, że ETA wszczął procedurę przetargową bez upoważnienia prawnego; decyzje komisji dotyczące procedury przetargowej, zgodnie z którymi oferty HR w pierwszej i drugiej rundzie uznano za dopuszczalne, a ofertę CA złożoną w trzeciej rundzie uznano za niedopuszczalną, były niezgodne z prawem; zamówienie zostało udzielone niezgodnie z prawem; ETA niezgodnie z prawem negocjował warunki umowy z HR; zasada sprawiedliwego traktowania oferentów została naruszona ze szkodą dla CA; Trybunał Obrachunkowy powinien był przeprowadzić kontrolę umowy pomiędzy ETA i HR przed jej podpisaniem; umowa pomiędzy ETA i HR nie została potwierdzona ustawą. Wniosek o unieważnienie przedstawiono w dniu 22 listopada 2010 r. Sprawa oczekuje na rozstrzygnięcie; po wydaniu wyroku nie może on podlegać żadnemu ponownemu rozpatrzeniu przez sąd krajowy.

⁽²⁷⁾ Komisja odnotowuje, że Rada Państwa rozpatrzyła inną sprawę administracyjną dotyczącą wniosku przedstawicieli CA o anulowanie zarządzenia krajowej rady radiofonii i telewizji (ESR), na podstawie którego zezwolono na podpisanie umowy pomiędzy ETA i HR (domniemane kryteria niezgodności/niekwalifikowalności na mocy prawa krajowego). Rada Państwa na posiedzeniu plenarnej wydała wyrok 606/2008 i przekazała sprawę Trybunałowi Sprawiedliwości UE w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Podstawowym zagadnieniem, którym zajął się Trybunał Sprawiedliwości jest to, czy przedmiotowa umowa (umowa pomiędzy ETA i HR) wchodzi w zakres stosowania dyrektyw WE w dziedzinie zamówień publicznych. Trybunał uznał, że umowa wykracza poza zakres stosowania dyrektyw WE (sprawy połączone C-145/08 i C-149/08, zob. przypis 10). Sprawę tę niedawno rozpatrywano ponownie na posiedzeniu plenarnym Rady Państwa (w dniu 11 marca 2011 r.); sprawa oczekuje na rozstrzygnięcie; po wydaniu wyroku nie może on podlegać żadnemu ponownemu rozpatrzeniu przez sąd krajowy.

⁽²⁸⁾ Orzeczenie 437/2007 Rady Sędziów Sądu Apelacyjnego dla Aten.

5. UWAGI ZAINTERESOWANYCH STRON

- (47) Pismem z dnia 4 sierpnia 2010 r. przedstawiciele domniemanego beneficjenta (tj. Athens Resort Casino Holdings w imieniu HR) włączyli się w postępowanie Komisji jako zainteresowana strona. Domniemany beneficjent przedłożył te same uwagi co uwagi Grecji, które streszczono w sekcji 4.

- (48) Ponadto domniemany beneficjent twierdzi, że cena faktycznie zapłacona za udziały w kasynie wynosiła 120 mln EUR, czyli o 10 mln EUR więcej, niż wcześniej uzgodniono⁽³⁰⁾. Cena ta była zatem jeszcze wyższa od kwoty 95,4 mln EUR podanej w profesjonalnej wycenie przeprowadzonej (ale nieujawnionej) przed rozpoczęciem procedury przetargowej.

⁽²⁹⁾ Dalsze odwołanie prokuratora Areios Pagos (25/2007); częściowo przyjęte przez Areios Pagos (wyrok 1531/2008); sprawa przekazana z powrotem Radzie Sędziów Sądu Apelacyjnego. Rada Sędziów Sądu Apelacyjnego dla Aten przekazała sprawę Sądowi Apelacyjnemu dla Aten (orzeczenie 800/2009). Niedawno Sąd Apelacyjny dla Aten wydał wyrok uniewinniający wszystkich oskarżonych (wyrok 466/2011).

⁽³⁰⁾ Jak potwierdzono np. w sprawozdaniu finansowym z sierpnia 2002 r. sporządzonym przez Kantor (ekspert w dziedzinie finansów), przesłanym przez władze greckie po wydaniu decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, zob. przypis 24 powyżej.

- (49) Domniemany beneficjent argumentuje także, ETA nie tylko nie miał obowiązku, ale również nie miał prawa zwracać się do oferenta, który złożył drugą tymczasowo najkorzystniejszą ofertę, ponieważ oznaczałoby to rozpoczęcie nowych rund negocjacji i stanowiłoby naruszenie warunków zaproszeń do składania ofert. Twierdzi ponadto że nie było ryzyka, że oferta w wysokości 162 mln EUR złożona przez CA poza procedurę przetargową będzie potraktowana poważnie i że ofertę tę złożono wyłącznie w celu spowodowania unieważnienia procedury przetargowej. Potwierdza, że z pewnością zakwestionowałby każdą decyzję o przyjęciu tej oferty, która stanowiłaby ryzyko unieważnienia całej procedury. Pod tym względem wskazuje również opinię Rady Prawnej Państwa, w której potwierdzono, że oferta CA nie mogła być uwzględniona ani przyjęta⁽³¹⁾.
- (50) Domniemany beneficjent podaje również w wątpliwość założenie dotyczące zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową, poczynione przez Komisję w decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, gdzie stwierdzono, że gry hazardowe stanowią działalność o zasięgu światowym oraz że przedsiębiorstwa działające w tej branży prowadzą działalność gospodarczą na rynku międzynarodowym. Domniemany beneficjent twierdzi, że kasyno Mont Parnès nie prowadzi działalności międzynarodowej, a jedynie lokalną, a zatem nie konkuruje z kasynami za granicą.
- (51) Pismem z dnia 29 września 2010 r. Club Hotel Casino Loutraki AE (w imieniu CA)⁽³²⁾ włączył się w postępowanie Komisji jako zainteresowana strona. W piśmie tym twierdzi, że jeśli chodzi o ilościowe określenie domniemanej pomocy, należy uwzględnić również różnicę między ofertami i wpływ ustawy zatwierdzającej na obowiązki nabywcy wynikające z warunków publicznej procedury przetargowej.
- (52) Artykuł 107 ust. 1 TFUE stanowi, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (53) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE⁽³³⁾ oraz z zasadami i praktykami Komisji w sprawie pomocy państwa w kontekście prywatyzacji⁽³⁴⁾, gdy państwo członkowskie dokonuje zakupu lub sprzedaży udziałów przedsiębiorstw, korzyść nie ma miejsca, jeżeli zachowanie państwa członkowskiego jest zgodne z zachowaniem prywatnego inwestora.
- (54) W szczególności, gdy sprzedaż udziałów odbywa się na giełdzie, zasadniczo zakłada się, że przebiega ona na warunkach rynkowych i nie wiąże się z żadnymi korzyściami. Jeżeli jednak zbycie następuje poprzez sprzedaż na rzecz inwestora branżowego, można założyć, że nie istnieje żadna korzyść, jeśli spełnione są następujące warunki: po pierwsze, udziały sprzedawane są w procedurze konkurencyjnego przetargu, który jest otwarty dla wszystkich chętnych, przejrzysty i niedyskryminacyjny; po drugie, nie istnieją warunki, które nie są zwyczajowymi wymogami stosowanymi w przypadku porównywalnych umów zawieranych między podmiotami prywatnymi i które potencjalnie mogą obniżyć cenę sprzedaży; po trzecie, udziały sprzedawane są oferentowi oferującemu najwyższą cenę; oraz po czwarte, oferenci muszą mieć wystarczająco dużo czasu i informacji, by dokonać prawidłowej wyceny aktywów, których dotyczą oferty.
- (55) Innymi słowy, gdy prywatyzacja przeprowadzana jest poprzez sprzedaż na rzecz inwestora branżowego, punktem odniesienia dla oceny, czy transakcja dotycząca aktywów państwowych wiąże się z korzyścią, jest to, czy postawiony w podobnej sytuacji rynkowy podmiot gospodarczy zachowałby się tak samo, tj. czy sprzedałby przedsiębiorstwo po tej samej cenie. Kwestie pozaekonomiczne, takie jak na przykład: względy związane z polityką przemysłową, kwestie zatrudnienia lub cele rozwoju regionalnego, które nie byłyby uwzględniane przez prywatny podmiot gospodarczy, nie mogą być brane pod uwagę jako powody zaakceptowania niższej ceny, lecz wręcz przeciwnie – świadczą o istnieniu korzyści. Zasada ta była wielokrotnie wyjaśniana przez Komisję i konsekwentnie potwierdzana przez Trybunał⁽³⁵⁾.

6. OCENA ŚRODKA

6.1. Istnienie pomocy państwa i zbycie udziałów poprzez sprzedaż na rzecz inwestora branżowego

- (52) Artykuł 107 ust. 1 TFUE stanowi, że z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- (56) Jeżeli zatem nie został spełniony którykolwiek z wymienionych wyżej wymogów, Komisja uznaje, że
- (31) Opinia 422/2002 Rady Prawnej Państwa podczas sesji plenarnej.
- (32) Przedsiębiorstwo Club Hotel Loutraki było członkiem CA i brało udział w procedurze przetargowej.
- (33) Zob. np. wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2000 r. w sprawie T-296/97 Alitalia przeciwko Komisji, Rec. [2000] s. II-03871; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 marca 2003 r. w sprawach połączonych T-228/99 i T-233/99 WestLB przeciwko Komisji, Rec. [2003] s. II-00435; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie T-366/00 Scott SA przeciwko Komisji, Zb.Orz. [2007] s. II-01763; wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-328/99 i C-399/00 Republika Włosa i SIM 2 Multimedia przeciwko Komisji, Rec. [2003] s. I-4035; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 1996 r. w sprawie T-358/94 Air France przeciwko Komisji, Rec. [1996] s. II-02109.
- (34) Dwudzieste trzecie sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji, 1993, s. 255.
- (35) Zob. przypis 33.

sprzedaż publiczną należy przeanalizować pod kątem ewentualnej pomocy, a zatem trzeba o niej powiadomić. Przestrzeganie tych wymogów umożliwia zagwarantowanie, że państwo uzyska za swoje aktywa najwyższą cenę, tj. cenę rynkową i że sprzedaż nie będzie wiązała się z korzyścią.

6.2. Sprzedaż 49 % udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès

- (57) Wszczynając postępowanie na mocy art. 108 ust. 2 TFUE, Komisja miała wątpliwości, czy sprzedaż kasyna Mont Parnès została przeprowadzona w otwartej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedurze przetargowej. Zgodnie z dostępnymi na tym etapie informacjami Komisja uznała, że stwierdzenie, czy doszło do niezgodnego z prawem preferencyjnego traktowania oraz czy zapłacono ostatecznie cenę rynkową, przysparza znacznych trudności. Komisja obawiała się, że nieprawidłowości w procedurze przetargowej mogły doprowadzić do zaistnienia pomocy państwa.
- (58) Następnie Komisja przeprowadziła ocenę istotnych faktów w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego. Ocena ta oparta jest na materiale dowodowym dostępnym w odniesieniu do przedmiotowego środka.
- (59) Na różnych etapach postępowania Komisja otrzymywała informacje o różnych działaniach prawnych na poziomie krajowym, które potwierdzały prawidłowość pierwotnej procedury przetargowej. Komisja odnotowuje, że do dnia dzisiejszego różne orzeczenia sądów na poziomie krajowym nie wydają się potwierdzać uwag poczynionych przez skarżącego w odniesieniu do nieprawidłowości i nierównego traktowania w trakcie procedury przetargowej (zob. także motywy 41–46 powyżej). Sądy krajowe wydają się jak dotąd potwierdzać, w oparciu o przepisy krajowe, zgodność z prawem i niedyskryminacyjny charakter procedury przetargowej.
- (60) Chociaż ocena Komisji nie jest uwarunkowana orzeczeniami sądów krajowych, to można w niej uwzględnić te orzeczenia jako jeden z czynników w analizie. Komisja odnotowuje jednak, że celem niniejszej oceny w żadnym razie nie jest interpretacja przepisów krajowych, co należy do wyłącznych kompetencji państwa członkowskiego.
- (61) W tym kontekście Komisja stwierdza, że zgodność z prawem procedury przetargowej na mocy przepisów krajowych, opisana i uzasadniona poprzez obszerne i szczegółowe badanie przeprowadzone dotychczas przez różne sądy krajowe, stanowi ważną wskazówkę prawidłowości i niedyskryminacyjnego charakteru procedury przetargowej. To widoczne potwierdzenie prawidłowości przetargu w oparciu o przepisy krajowe Komisja może wziąć pod uwagę, poza innymi czynnikami, w swojej ocenie opartej na przepisach UE dotyczących

pomocy państwa, z której wynika, że procedura przetargowa była otwarta, bezwarunkowa i niedyskryminacyjna.

- (62) Jeżeli chodzi o kwestię poruszoną w decyzji w sprawie wszczęcia postępowania, a mianowicie że jedna z ofert naruszała zasadę określoną w zaproszeniu do składania ofert w odniesieniu do minimalnego zwiększenia oferty w stosunku do poprzedniej, Komisja odnotowuje, że kwestia ta została rozwiązana, ponieważ wymagany wzrost wynosił 1 %, a nie 10 %, jak dano Komisji do zrozumienia. W związku z tym Komisja uważa, że zasady procedury przetargowej były przestrzegane pod tym względem.
- (63) Jeżeli chodzi o domniemane odmienne traktowanie różnych zastrzeżeń sformułowanych w trakcie procedury przetargowej, Komisja odnotowuje także, że władze greckie udzieliły zadowolającego wyjaśnienia przyczyn wykluczenia oferty CA z procedury przetargowej w świetle mających zastosowanie przepisów, które zabraniają drugiego składania oferty w tej samej rundzie przetargu.
- (64) Jeżeli chodzi o domniemane nierówne traktowanie różnych ofert złożonych po zakończeniu procedury przetargowej, Komisja uważa, że różnicę w traktowaniu, polegającą na negocjowaniu podniesienia ceny ze zwycięskim oferentem i odmówieniu uwzględnienia oferty skarżącego wynoszącej 162 mln EUR, można, biorąc pod uwagę istniejące wątpliwości co do zgodności z prawem tej ostatniej, uznać za dozwoloną praktykę w procedurze przetargowej. Ponadto Komisja nie może uznać, że niedopuszczalna oferta skarżącego w wysokości 162 mln EUR była wiarygodna, ponieważ została ona złożona już po zakończeniu procedury przetargowej i z naruszeniem jej zasad proceduralnych.
- (65) Jeżeli chodzi o sugestię, że cała procedura mogła zostać unieważniona, władze greckie stwierdziły, że oznaczałoby to ponowne przeprowadzenie procedury, wiążące się z możliwym ryzykiem dalszego obniżenia uzyskanej ceny.
- (66) Władze greckie stwierdziły też, że zakres wymagań i obowiązków wynikających z zamówienia publicznego nie został zmieniony ustawą 3139/2003 ani w żaden inny sposób.
- (67) Jeżeli chodzi o uzyskaną cenę, Komisja odnotowuje, że cena ostatecznie zapłacona za kasyno, wynosząca 120 mln EUR⁽³⁶⁾, chociaż nadal niższa od niedopuszczalnej oferty na kwotę 162 mln EUR, którą skarżący, jak twierdzi, był gotów złożyć po wykluczeniu z procedury,

⁽³⁶⁾ Zgodnie z dokumentacją przedstawioną przez władze greckie (zob. przypis 21 powyżej) cenę faktycznie zapłaconą za udziały w kasynie podniesiono do 120 mln EUR, tj. o 10 mln EUR więcej, niż wcześniej uzgodniono.

jest jednak wyższa niż najwyższa oferta w wysokości 107 mln EUR, którą skarżący wydawał się złożyć, jak również – nawet w większym stopniu (25,5 %) – niż kwota 95,4 mln EUR określona przed procedurą w ramach wyceny wartości kapitału przez eksperta.

6.3. Wniosek

- (68) Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego władze greckie zadowolająco odpowiedziały na wstępne wątpliwości wyrażone przez Komisję w decyzji w sprawie wszczęcia postępowania. Komisja w szczególności nie znalazła dowodów, które pozwalałyby na sformułowanie wniosku, że domniemanego beneficjenta traktowano w sposób preferencyjny, prowadzący do uzyskania korzyści. Przypuszcza się, że wskutek sprzedaży udziałów w kasynie oferentowi, który złożył najkorzystniejszą ofertę, w otwartej, bezwarunkowej i niedyskryminacyjnej procedurze przetargowej Grecja uzyskała najwyższą cenę rynkową i nie utraciła zasobów państwowych. Komisja może zatem przyjąć, że w podobnych okolicznościach prywatny gospodarczy sprzedalby odpowiednie udziały w kasynie za podobną cenę. W związku z tym Komisja uważa, że sprzedaż przez państwo greckie jego 49 % udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès nie wiąże się z żadnymi korzyściami i tym samym nie stanowi pomocy państwa,

7. WNIOSEK

- (69) Komisja uznaje, że sprzedaż przez państwo greckie jego 49 % udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès nie stanowi pomocy państwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Sprzedaż przez państwo greckie jego 49 % udziałów w kapitale kasyna Mont Parnès nie stanowi pomocy w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 maja 2011 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący